

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΑΓΙΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΕΒΗΛΟΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ Κ', ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΙΟΥΝΙΟΣ, 1997. ΑΡΙΘ. 234.

Συνδρο. ἔτησι: ἐν Ἑλλάδι Δρ. 1: » » » Ἐξωτερικῶ φδ. 2. Ἐν ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 39.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ,

Ἐξ οὐδένα, πλὴν τῶν τακτικῶν ἀνταποκριτῶν, στέλλεται ἡ «Ἐφημερίς τῶν Παίδων» ἀνευ προκληρωμῆς.

ΧΕΙΛΕΟΖΩΓΡΑΦΟΣ.

Μέχρις ἐσχάτων βωδός και ἀνευ χειρῶν ζωγράφος ἐθεωρεῖτο ἀδύνατον. Ὁ αἰὼν μας ὅμως, ὅστις ὑπῆρξε γόνιμος εἰς πολλὰ παράδοξα και μάλιστα ἀπίστευτα, μᾶς παρέσχε και παραδείγματα ζωγράφων διὰ τῶν ποδῶν! Ἄλλ' ἢ περιστασις τοῦ Ἰωάννου Καρτέρου ἀποδεικνύει, ὅτι ὁ ἀνθρώπος δύναται νὰ ἦναι ζωγράφος, και ζωγράφος εὐδόκιμος και διὰ τῶν χειλέων, ὅπως φαίνεται εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα.

Ὁ Ἰωάννης Κάρτερ παιδιόθεν ἐπέσεν εἰς κακὰ συναστροφὰς και ἐπεδόθη εἰς παντοειδεῖς ἀμαρτίας, ἰδίως ὅμως εἰς τὴν μέθην, συχνὰ δ' ἐπέστρεφεν εἰς τὸν οἶκόν του τὰ μεσάνυκτα μεθυσμένος πρὸς ἀνησυχίαν και θλίψιν τῆς συζύγου του, διότι εἶχεν ἐσχάτως νυμφευθῆ.

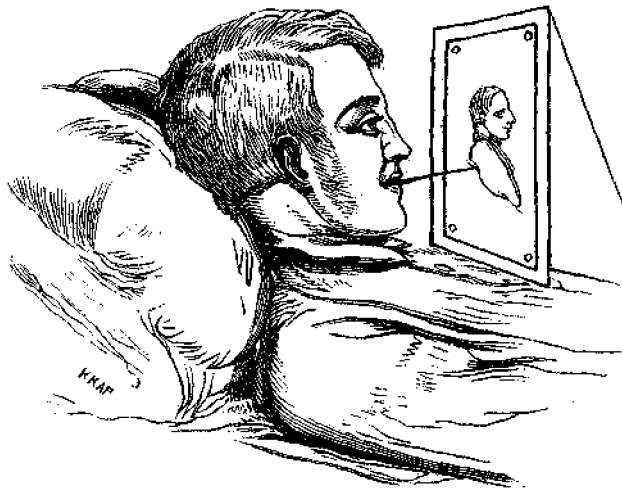
Νύκτα τινὰ, ἀφοῦ ἀπέρασεν ἀρκετὰς ὥρας εἰς κρασσοπωλεῖον με ἄλλους νέους ὁμοίους του, ἀπεφάσισαν νὰ ὑπάγωσιν εἰς ἕνα κήπον, ὅπου τὴν προτεραίαν εἶχον ἰδεῖ δύο φωλεὰς πτηνῶν ἐπὶ τῶν δένδρων, διὰ νὰ πάρουν τὰ πουλιά των.

Ἄν και νῦξ, ὁ νέος Κάρτερ με πολλὴν δεξιότητα ἀνέβη ἐπὶ τοῦ ἐνὸς δένδρου και συνέ-

λαβε τὰ μικρὰ πουλάκια, τὰ ὅποια και παρέδωκεν εἰς τοὺς συντρόφους του κάτωθι.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἄλλη φωλεὰ ἦτο εἰς ἕνα κλάδον ἄλλου δένδρου ὄχι μακρὰν τοῦ μέρους ὅπου εἶχεν ἀναβῆ, ἀντὶ νὰ καταβῆ ἀπὸ τὸ δένδρον, εἰς τὸ ὅποιον ἦτο, και ν' ἀναβῆ εἰς τὸ ἄλλο, ἐζήτησε νὰ συλλάβῃ τὸν κλάδον ἐκεῖνον δι' ἐνὸς

πηδήματος, ἀλλ' εἶτε ἐνεκα τοῦ σκοτους, εἶτε διότι δὲν ἐμέτρησε τὴν ἀπόστασιν, ἀντὶ νὰ συλλάβῃ τὸν κλάδον ἐπέσεν εἰς τὴν γῆν και ἐξήρθωσε τὴν σπονδυλικὴν του στήλην κατὰ τὸν λαιμόν, τὸ δ' ἀποτέλεσμα τῆς βλάβης ταύτης ἦτο ἐντελής παράλυσις και ἀναισθησία ὀλοκλήρου τοῦ σώματος πλὴν τῆς κεφαλῆς!

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΤΕΡ.

Οἱ σύντροφοί του τὸν ἔθεσαν εἰς ἕν ἐπανωφόρεμα και τὸν μετέφερον εἰς τὴν οἰκίαν του ἀφοῦ δὲ ἐκτύπησαν τὴν θύραν ἰσχυρῶς, ἀνεχώρησαν ἀφήσαντες αὐτὸν ἐξωθεν αὐτῆς.

Ἡ δυστυχὴς γυνὴ ἀκούσασα τὸν κτύπον ἐνόμισεν ὅτι ὁ σύζυγός της εἶχεν ἔλθει κατὰ τὸ σῆμα μεθυσμένος και ἐσηκώθη νὰ τοῦ ἀνοίξῃ νὰ ἐμβῆ ὅποια ὅμως ὑπῆρξεν ἡ φρίκη της εὐροῦσα αὐτὸν ἐντελῶς ἀναισθητόν!

Διὰ τῆς βοήθειας τῆς ἀνδραδέλφης της και τῶν γειτόνων μετέφερον αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν

καί μετ' ὀλίγον ἦλθε καὶ ἰατρός νά τόν ἐπισκεφθῆ, ὅστις μετὰ μικράν ἐξέτασιν ἀπεφάνθη, ὅτι ἡ πάθῃσις ἦτο τοιαύτη, ὥστε δέν ἠδύνατο νά ζῆσι εἰμὴ ὀλίγας ὥρας.

Ἡ πρόγνωσις ὅμως τοῦ ἰατροῦ καὶ ἀκόμη καὶ ἡ πρόρρησις τῆς ἐπιστήμης ἀπεδείχθησαν ἐσφαλμέναι, διότι ὁ Κάρτερ ἐπέζησε τῆς πτώσεως ἐκείνης 16 περίπου ἔτη, καὶ ἀπέθανεν οὐχὶ ἐκ τῆς ἐξαρθρώσεως τῆς σπονδυλικῆς στήλης, ἀλλ' ἀπὸ ἄλλην αἰτίαν.

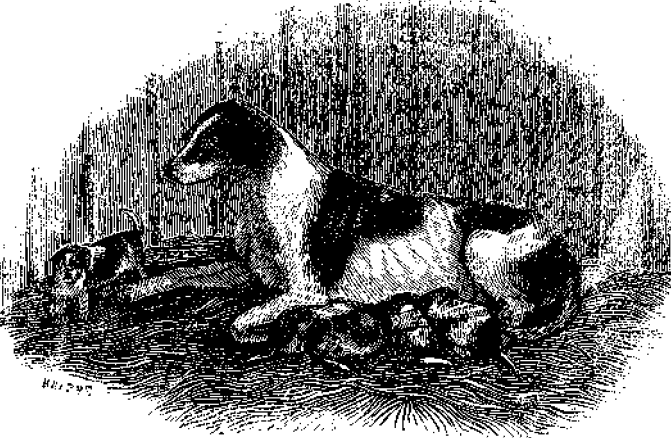
Ἐκτὸς τῆς συζύγου του ἡ ἀδελφή τοῦ Κάρτερ εἰργάζετο νυχθημερὸν πλέκουσα δαντέλας διὰ νά συντηρήσῃ αὐτὸν, κοιτῶμενον εἰς τὴν τὴν κλίνην, ὄχι μόνον χωρὶς νά δύναται νά κινήσῃ ἄλλο μέρος τοῦ σώματος ἐκτὸς τῆς κεφαλῆς, ἀλλὰ καὶ χωρὶς νά αἰσθάνεται πόνον, ὅταν τὸν ἐκέντων διὰ βελόνης.

Εἰς τὴν θέσιν ταύτην εὐρισκόμενος μόνην διασκέδασις εἶχε τὴν ἀνάγνωσιν, τοῦτο δὲ κατῴρωνε διὰ τῆς βοήθειας μακρᾶς βελόνης, τὴν ὁποίαν ἐκράτει μὲ τὰ χεῖλη του, καὶ διὰ τῆς ὁποίας ἐγύριζε τὰ φύλλα καὶ ἐκράτει αὐτὸ εἰς τὴν θέσιν των, ἀφοῦ ἡ ἀδελφή του ἐστερέωνε τὸ βιβλίον εἰς κατάληλον θέσιν.

Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔστρεψε τὴν προσοχὴν του εἰς

τὴν ζωγραφικὴν, ἦτο μία εἰδησις, τὴν ὁποίαν ἀνέγνωσε περὶ μιᾶς γυναίκος, ἣτις προσεπάθησε νά ζωγραφίσῃ μὲ τὸ στόμα της, καὶ ἀμέσως ἀπεφάσισε νά κάμῃ ὁ ἴδιος τὴν δοκιμὴν. Τῷ ἐπρομήθευσαν λοιπὸν μίαν πλάκα καὶ ἓν κονδύλιον, εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ὁποίου ἔθεσαν κομμάτιον κιωλίας (τεπεσιριοῦ) καὶ οὕτως ἤρχισε τὰ πρῶτά του δοκίμια εἰς τὴν ἰχνογραφίαν· ἀφοῦ δὲ δι' ἐπιμελοῦς ἀσκήσεως κατῴρωνε νά μεταχειρίζεται καλῶς τὸ κονδύλιον εἰς τὴν πλάκα, τότε ἤρχισε νά ζωγραφίσῃ καὶ εἰς τὸν χάρτην. Αἱ δυσκολίαι, τὰς ὁποίας εἶχε νά υπερικήσῃ, ἦσαν μέγισται, ἀλλ' ἐπὶ τέλος ἐθριάμβευσε καθ' ὅλων καὶ κατέστη εἰς τῶν ἐπιφανῶν ζωγράφων ἐν Ἀγγλίᾳ. Ἐννοεῖται, ὅταν ἐζωγράφιζε, εἶχε χρεῖαν τῆς βοήθειας τινὸς νά βουτίζῃ τοὺς χρωστῆρας εἰς τὸ χρῶμα.

Ἡ ὁσμητικὴ πάθῃσις εἶχε δύο μεγάλα καὶ σωτήρια δι' αὐτὸν ἀποτελέσματα. Πρῶτον τὸν ἔκαμε νά σκεφθῆ καὶ νά μετανοήσῃ διὰ τὸν παρελθόντα ἄσωτον βίον του καὶ νά ὀδηγήσῃ ἄλλους εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς εὐσεβείας, καὶ δευτερον νά δύναται διὰ τῆς ἐργασίας του νά συντηρῆ ἑαυτὸν καὶ τὴν οἰκογενεῖάν του!

Προῖόν τῆς τέχνης τοῦ Κάρτερ.

Η ΧΑΪΔΗ

Κατ' ἐπιτομήν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ.

(18ε προηγούμενον φύλλον.)

- Δέν ἠξέυρω, — ἀπεκρίθη τὸ παιδίον.
- Ποῖον πρέπει νά ἐρωτήσω διὰ νά μὲ ὀδηγήσῃ ἐκεῖ;
- Δέν ἠξέυρω, — ἦτο ἡ δευτέρα ἀπάντησις.
- Γνωρίζεις καμμίαν ἐκκλησίαν μὲ ὑψηλὸν πύργον;
- Γνωρίζω.
- Λοιπὸν, σὲ παρακαλῶ, ἔλα καὶ θεῖξέ μου αὐτήν.
- Πόσον θὰ μὲ δώσης δι' αὐτό; ἠρώτησεν ὁ μικρὸς μουσικός, ἐκτείνας ἐνταυτῷ τὴν χεῖρά του.

Ἡ Χαῖδη ἐξέτασε τὴν τσέπην της καὶ ἔβγα-

λεν ἐκεῖθεν μίαν μικρὰν εἰκόνα παριστάνουσαν στέφανον ἐκ ῥόδων, καὶ μὲ λύπην τὴν προσέφερον εἰς τὸ παιδίον, διότι εἶχε τῆς χαρίσει αὐτὴν ἡ κ. Κλάρα καὶ δέν ἤθελε νά τὴν στερηθῆ. — Ἄλλὰ τὸ παιδίον ἔσεισε τὴν κεφαλὴν του περιφρονητικῶς καὶ ἐξηκολούθησε πάλιν τὸν δρόμον του.

— Ἄλλὰ στάσου καὶ μὴ φύγῃς — ἐφώναζεν ἡ Χαῖδη. Τί λοιπὸν θέλεις διὰ νά μὲ φέρῃς εἰς τὴν ἐκκλησίαν μὲ τὸν ὑψηλὸν πύργον;

— Χρήματα, — ἀπεκρίθη τὸ παιδίον.

— Ἄλλὰ χρήματα δέν ἔχω, εἶπεν ἡ Χαῖδη. Ἡ κυρία Κλάρα ὅμως ἔχει, καὶ αὐτὴ θὰ σὲ θώσῃ, ἂν μὲ φέρῃς ὅπου σοῦ λέγω. Πόσον ζητεῖς;

— Εἴκοσι λεπτά, — εἶπε τὸ παιδίον.

— Καλὰ, ἐμπρὸς λοιπὸν.

Ἀφοῦ ἐκλείσθη ἡ συμφωνία, τὸ παιδίον μὲ τὸ

ὄργανον ἐξεκίνησε πρὸς τὸ μέρος τοῦ πύργου, ἢ δὲ Χαϊδὴν τὸ ἠκολούθει κατὰ πόδας.

Ἐνῷ δὲ ἐπήγαινον ὁμοῦ ἡ Χαϊδὴ τὸν ἠρώτησε τί πρᾶγμα ἦτο ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔφερεν εἰς τὴν βᾶσιν του. Αὐτὸς δὲ μὲ εὐχαρίστησιν τῆς εἶπεν, ὅτι ἦτο μουσικὸν ὄργανον καὶ ὅταν ἐγύριζε τις τὴν χεῖρά του ἔφαλλε πολὺ ὠραία. Μετ' ὀλίγου δὲ ἔφθασαν εἰς τὸ μέρος ὅπου ἦτο ἡ ἐκκλησιὰ μὲ τὸν μεγάλον πύργον.

— Ἴδου τὸ μέρος ὅπου ζητεῖς, εἶπεν ὁ ὀργανόποιος.

— Καλά, ἀλλὰ πῶς θὰ εἰσέλθω; ἡ θύρα εἶναι κλεισμένη.

— Δὲν ἤξεύρω, ἦτο ἡ ἀπάντησις.

— Νομίζεις, ὅτι ἠμπορῶ νὰ σημάνω τὸν κώδωνα, ὅπως κάμνουν διὰ τὸν Σεβαστιανόν;

— Δὲν γνωρίζω.

Χωρὶς νὰ περιμένῃ ἄλλο τι, ἡ Χαϊδὴ ὑψωσε τὴν χεῖρά της καὶ ἔσυρε πρὸς τὰ κάτω τὸ κρεμάμενον κομβίον· ἀλλ' ὡς φαίνεται ἐτράβηξε τὸ σύρμα πολὺ δυνατὰ, διότι ὁ κώδων ἤρχισε νὰ κωδωνίζῃ πολὺ, ὃ δὲ θυρωρὸς ἐφάνη ἀμέσως εἰς τὴν θύραν πολὺ ὠργισμένος, καὶ καθὼς ἤνοιξε καὶ εἶδε τὰ δύο παιδιὰ νὰ στέκωνται ἔξωθεν, ἐστράφη πρὸς τὸν ὀργανόπαιδα καὶ μὲ ὀργὴν τῷ εἶπε:

— Τί θέλεις καὶ μὲ κατέβασες τόσον ταχέως μὲ τὸ κωδωνισμό σου; Δὲν δύνασαι νὰ ἀναγνώσῃς τί εἶναι γραμμῆνον ἐδῶ; «Διὰ τοὺς ἐπιθυμοῦντας νὰ ἀναβῶσιν εἰς τὸν πύργον.»

Τὸ παιδίον ἔδειξε μὲ τὸν δάκτυλον τὴν Χαϊδὴν καὶ δὲν ἀπεκρίθη λέξιν. Ἄλλ' ἡ Χαϊδὴ ἀπεκρίθη διὰ μίας. — «Ἴσα, ἴσα τοῦτο καὶ ἐγὼ ἐπιθυμῶ νὰ κάμω.»

— Καὶ τί θέλεις ἐκεῖ ἐπάνω σύ; εἶπεν ὁ θυρωρὸς. Σὲ ἔστειλε κανεὶς;

— Ὅχι, ἀλλ' ἐγὼ θέλω ν' ἀναβῶ διὰ νὰ δυνηθῶ νὰ ἴδω ἀπ' ἐκεῖ τὴν χώραν.

— Κάμε με τὴν χάριν νὰ ἐπιστρέψῃς εἰς τὴν οἰκίαν σου, κορίτσι μου, καὶ σὲ συμβουλεύω νὰ μὴ παιξῇς ἄλλην φορὰν τὸ παιγνίδι τοῦτο, διότι δὲν θὰ ἦναι διὰ τὸ καλόν σου.

Ταῦτα εἰπὼν ἐστράφη πρὸς τὰ ἔσω θέλων νὰ κλείσῃ τὴν θύραν, ἀλλ' ἡ Χαϊδὴ τὸν ἐκράτησεν ἀπὸ τὸ φέρεμα καὶ τὸν παρεκάλει, μόνον μίαν φορὰν νὰ τὴν ἀφήσῃ νὰ ἀναβῇ εἰς τὸν πύργον.

Ὁ ἱκετευτικὸς τρόπος καὶ τὸ στάσιμον τῆς Χαϊδὴς ἐκαμψαν τὴν καρδίαν τοῦ θυρωροῦ καὶ ἀπεφάσισε νὰ τὴν εὐχαρίστησῃ.

— Ἀποῦ φαίνεσαι πῶς ἔχεις τόσον ἐπιθυμίαν ν' ἀναβῇς εἰς τὸν πύργον, ἔλα μαζί μου!

Ἡ Χαϊδὴ ἔδωκε τὴν χεῖρά της εἰς τὸν θυρω-

ρὸν καὶ ἤρχισε νὰ ἀναβαίνει μὲ αὐτὸν τὴν κλίμακα, ἥτις ἔφερε πρὸς τὴν κορυφήν, ἐνῷ ὁ ὀργανόποιος ἐκάθησεν ἔξωθεν τῆς θύρας ἀναμένων.

Ἀποῦ ἔφθασαν εἰς τὴν κορυφήν, ὁ θυρωρὸς ἔλαβε τὴν Χαϊδὴν εἰς τὰς ἀγκάλας του καὶ τῆς εἶπε: — «Τώρα κῦτταζε τριγύρω, τί βλέπεις;»

— Οὐφ! ἀπεκρίθη ἡ Χαϊδὴ, σκέπας τῶν οἰκιῶν καὶ δρόμους! τίποτε ἄλλο ὅσον βλέπει τὸ μάτι!

— Ἐ! βλέπεις τώρα πόσον ἄσχημα ἔκαμες νὰ μὲ τaráξῃς. Ἐπρεπε πρώτον νὰ ἐρωτήσῃς κανένα, ὅστις ἐγνώριζε, διὰ νὰ σὲ πληροφορήσῃ τί φαίνεται ἐκ τοῦ πύργου τοῦτου, καὶ οὕτω θὰ ἐγλύτωνες τὰ βήματά σου καὶ δὲν θὰ ἐτάραττες καὶ ἐμέ.

Εἰς τὸ κατέβασμα ὁ θυρωρὸς τὴν ᾠδήγησε διὰ μίας μικρᾶς θύρας εἰς τὸ δωμάτιόν του, ὅπου ἦτο μέγα πανέριον, ἐντὸς τοῦ ὁποῖου ἐκοιμῶντο ἡσυχῶς 5 γατάκια, ἐνῷ ἡ μήτηρ των ἐφρούρει ἀγρύπτως αὐτὰ κοιμωμένη εἰς τὰ πλάγια τοῦ πανερροῦ.

Ἡ Χαϊδὴ, ἥτις δὲν εἶχε ποτὲ ἰδεῖ τόσον μεγάλην γάταν, ἔτρεξε πρὸς τὸ πανέριον καὶ ἠθέλησε νὰ χαιδεύσῃ τὰ μικρὰ, ἀλλ' ἡ μήτηρ των ἐγρύλισε τόσον ὀξέως, ὥστε ἐτρόμαξε τὴν Χαϊδὴν καὶ τὴν ἔκαμε ν' ἀποσύρῃ τὰς χεῖράς της ἀπ' αὐτά.

(Ἀκολουθεῖ).

ΟΙ ΛΙΘΟΙ ΕΝ ΚΑΡΝΑΚ.

Ἡ πρώτη ἐμφάνισις τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν Εὐρώπῃν εἶναι ζήτημα ἀρχαιολογικόν, τὸ ὁποῖον δὲν ἐλύθη ἀκόμη. Ἄλλ' ἀπὸ τὰ λείψανα, τὰ ὁποῖα ἀνεκαλύφθησαν, καὶ τὰ ὁποῖα ἀναφέρονται εἰς τὸν ἀνθρώπον, δυνάμεθα νὰ ὀρίσωμεν τὴν γεωλογικὴν ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποῖαν ἔζων ἄνθρωποι ἐν Εὐρώπῃ.

Τὰ λείψανα ταῦτα συνίστανται κυρίως ἐκ κατοικιῶν διὰ τοὺς ζῶντας, τάφων διὰ τοὺς νεκρούς, ναῶν διὰ λατρείαν, ἐργαλείων πολεμικῶν, σκευῶν οἰκιακῶν, στολιδίων κτλ.

Οἱ ἀρχαιολόγοι, διαιροῦσι τοὺς προϊστορικοὺς χρόνους εἰς τέσσαρας μεγάλας ἐποχάς. 1) Τὴν ἐποχὴν τῆς Μεταναστεύσεως, καθ' ἣν ὁ ἄνθρωπος συνέζη ἐν Εὐρώπῃ μὲ τὰ γιγαντιαῖα τετράποδα, τὸν Μάμμουθ, τὴν Ἄρκτον τῶν σπηλαιῶν, τὸν μαλλιερὸν Ῥινόκερων καὶ ἄλλα μὴ ὑπάρχοντα πλέον ζῶα. Ἡ ἐποχὴ αὕτη ὀνομάζεται Παλαιολιθική.

2) Ἡ ἐποχὴ τῶν ἠχοισμένων λίθων, ἥτις χαρακτηρίζεται ὑπὸ ὠραίων ὄπλων καὶ ἄλλων ἐργαλείων κατεσκευασμένων ἀπὸ χάλιπα (ἀτσα-

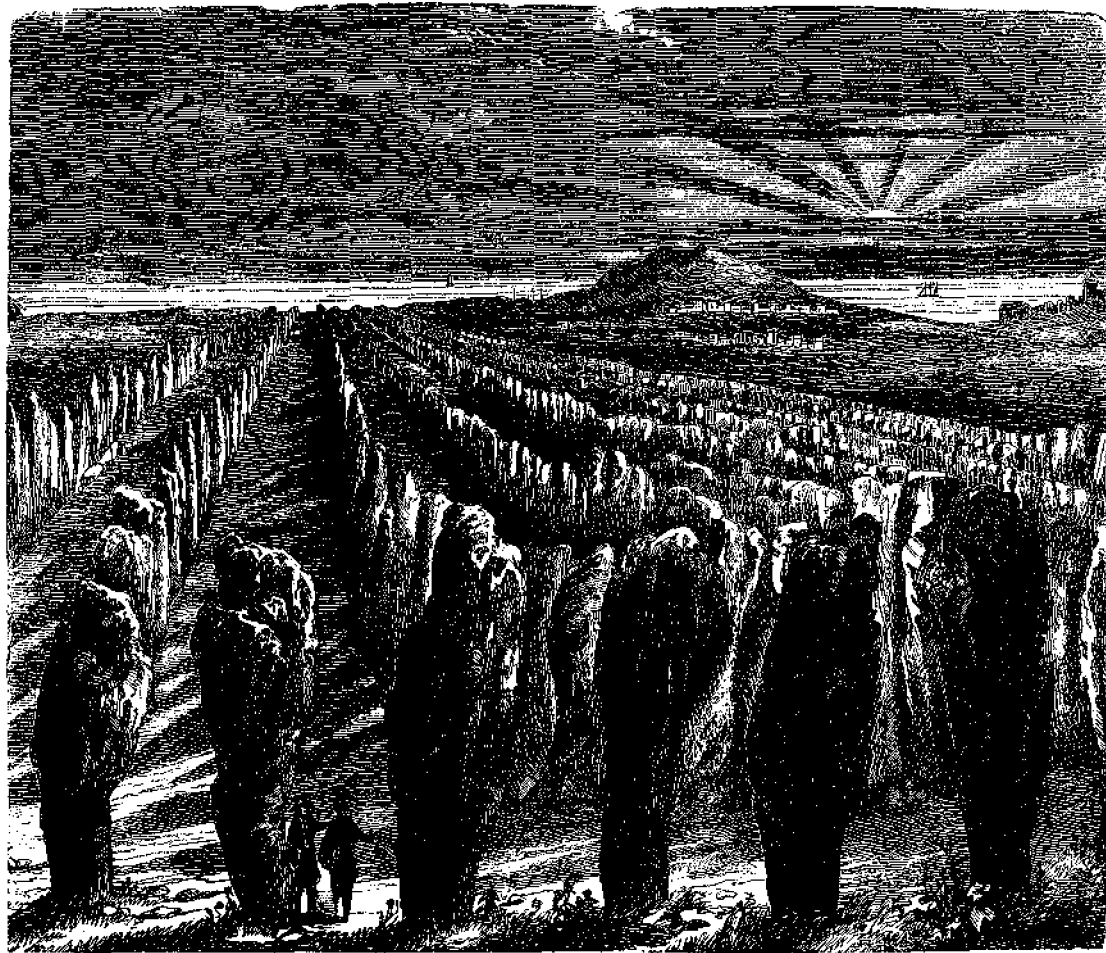
λόπατρα) κατ' αὐτήν δὲ δὲν ἀπαντᾶται κανὲν ἔχνος γνώσεως ἢ χρήσεως ἄλλου μετάλλου ἐκτὸς τοῦ χρυσοῦ, τὸν ὁποῖον ἐνίοτε μετεχειρίζοντο πρὸς στολισμὸν· αὕτη καλεῖται *Νεολιθικὴ ἐποχὴ*.

3) Ὁ *Χαλκοῦς αἰὼν*, καθ' ὃν οἱ ἄνθρωποι, μετεχειρίζοντο τὸν χαλκὸν πρὸς κατασκευὴν ὀπλων καὶ κοπτικῶν ἐργαλείων.

4) Ὁ *σιδηροῦς αἰὼν*, καθ' ὃν ὁ σίδηρος ἀντικατέστησε τὸν χαλκὸν εἰς τὴν κατασκευὴν ὀπλων ἢ χρήσις ὅμως τοῦ χαλκοῦ δὲν ἔπαυσεν.

Καρνάκ τῆς Γαλλικῆς Βρετανίης, καὶ μολονότι μέγα μέρος τῶν λίθων ἀφῆρέθησαν καὶ ἐγένετο χρήσις αὐτῶν πρὸς ἄλλους σκοπούς, ἔμειναν ὅμως ἱκανοί, διὰ νὰ δείξουν πόσον ἐκτεταμένον πρέπει νὰ ἦτο τὸ μνημεῖον τοῦτο.

Ὡς φαίνεται οἱ λίθοι οὗτοι ἀπετέλουσαν μέρος ναοῦ τινος ἀφιερωμένου εἰς τὴν λατρείαν τῶν θεῶν. Διατηρεῖται δὲ ἀκόμη μεταξὺ τῶν κατοικῶν δεισιδαίμων τις δοξασία, ὅτι ὁ τόπος οὗτος εἶναι ἱερός, καὶ πολλοὶ μεταβαίνουν ἐκεῖ κρυφίως

Οἱ προϊστορικοὶ λίθοι ἐν Καρνάκ (Γαλλία).

Αἱ περίοδοι αὗται δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῶν ὡς διαδεχόμεναι ἢ μία τὴν ἄλλην, διότι εἰς τινὰς χώρας συνυπῆρχον, ὑπάρχουν δὲ καὶ σημερινὰ μέρη τῆς γῆς, ὅπου οἱ ἄνθρωποι μετεχειρίζονταν ἔτι λίθινα ἐργαλεῖα.

Τὰ λείψανα ταῦτα εὐρίσκονται ἀπανταχοῦ ἐν μεγάλῃ ἀφθονίᾳ. Δείγματα δὲ αὐτῶν εὐρίσκονται εἰς τὰ μουσεῖα ὄλων τῶν ἐθνῶν.

Ἡ προκειμένη εἰκὼν παριστᾷ μνημεῖον τῆς παλαιολιθικῆς ἐκείνης ἐποχῆς, ὅπερ ἀνεκαλύφθη ἐν

τὴν νύκτα φέροντες εἰς τινὰ λίθον ἢ πηγὴν ἐκεῖ τὰ ἀσθενῆ τέκνα τῶν ἢ τὰ κτήνη τῶν διὰ νὰ ἰατρευθῶν ἀπὸ τὰς ἀσθενείας τῶν, εἰς τὸ πῆγμα τῶν ἀφορισμῶν καὶ ἀναθεμάτων, τὰ ὁποῖα ἡ Ἐκκλησία ρίπτει κατὰ τῆς κεφαλῆς τῶν τοιούτων.

Οἱ λίθοι οὗτοι ἐν Καρνάκ ἦσαν γνωστοὶ πολὺ πρὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Χριστοῦ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΗΡΩΙΔΕΣ.

Τὸ κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου ἔφερε δύο μεγάλας καὶ βίβλικας μεταβολὰς εἰς τὴν κοινωνίαν — εἰσήγαγε καθαρῶτερον καὶ ὑψηλότερον κανόνα

κρίσεις τὰς προερχομένας ἐκ τοῦ φύλου, « Ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἔγραψεν ὁ Παῦλος, δὲν ὑπάρχει Ἰουδαῖος, ἢ Ἕλλην, δούλος ἢ ἐλεύθερος, ἀνὴρ ἢ γυνή. »

Ἡ ἀλήθεια ἐγένετο καταφανὴς εἰς τὰ παθήματα τῶν μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι ἐμαρτύρησαν διὰ

Ἡ χριστιανομάρτυς Βλαδίνα.

ζωῆς δι' ὄλους, καὶ ἠλευθέρωσε τὴν γυναῖκα ἀπὸ τῶν δεσμῶν τῆς ταπεινώσεως, εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκετο ἐξ ἀμνημονεύτων χρόνων.

Ὁ χριστιανισμὸς ἠκύρωσεν ὄχι μόνον ὅλας τὰς διακρίσεις τὰς προερχομένας ἐκ τοῦ γένους καὶ τῆς τάξεως ἐν τῇ κοινωνίᾳ, ἀνακηρύξας πάντας ἰσους καὶ ἀδελφοῦς, ἀλλὰ καὶ ὅλας τὰς δια-

τὸ Εὐαγγέλιον. Πρὸ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸν κόσμον, ὁ εὐγενὴς στρατὸς τῶν μαρτύρων δὲν ἐδέχετο εἰμὴ ἄνδρας εἰς τὰς τάξεις του. — Ἀλλὰ μετὰ τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ καὶ αὐταὶ αἱ γυναῖκες συμμετέσχον τῆς τιμῆς τοῦ μαρτυρίου, ὡς συμμετέσχον καὶ τῆς χάριτος τοῦ Εὐαγγελίου.

Μία ἐκ τῶν ἐπιφανῶν ἡρωϊδῶν τοῦ Χριστιανισμοῦ ἦτο καὶ ἡ μάρτυς Βλαδίνα. Αὕτη κατήγατο ἐκ τινος Γαλλικῆς πόλεως καλουμένης Βιέννης, ἔζη δὲ ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Μάρκου Αὐρηλίου.

Κατηγορηθεῖσα ὅτι ἐνείχετο εἰς ὄργια αἰσχροῦ, κατεδικάσθη εἰς θάνατον μετὰ δύο ἄλλων Χριστιανῶν, μεταξύ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ἡ δέσποινα τῆς. Ἡ Βλαδίνα ἐδέθη ὀπισθάγκωνα ἐπὶ ζυλίνου στύλου, εἰς τὴν σκηνὴν δὲ ταύτην ἐξετέθη εἰς τὴν λύσσαν τῶν θηρίων, τὰ ὅποια εἰσῆχθησαν εἰς τὴν σκηνὴν. Ἀλλὰ τὰ θηρία ἀντὶ τὴν καταξέσχισσιν, ἐξηπλώθησαν ὡς γατάκια παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς.

Τοῦτο ἀντὶ τὴν κινήσιν εἰς θαυμασμὸν καὶ συμπάθειαν τοὺς διώκτας τῆς, τοὺς παρώργισεν ἐτι μάλλον καὶ ἀφοῦ ἐδάρη ἀνιλεῶς, ἐψήθη κηθμένη ἐπὶ καθέδρας, καὶ πρὶν ἢ ἡ ψυχὴ ἀπέλθῃ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐτιλύχθη εἰς δύκτιον καὶ ἐρρίφθη ἐνώπιον φοβεροῦ ταύρου, ὅστις τὴν ἀπετελείωσε μὲ τὰ κέρατα καὶ τοὺς πόδας του!

ΕΚ ΤΟΥ ΠΟΙΗΜΑΤΟΣ
ΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΣ.

Μάιος ἦν τερπνός· ἡ πλουσία καὶ θάλλουσα φύσις
τὴν ἀνθοστόλιστον εἶχεν ἀπλώσει αὐτῆς ἀλουργίδα.
Αὖραι ζεφύρου λεπταί· διαγέουσαι δρόσον καὶ ἕβραι·
Ἐπαίζον πρὸς τοὺς ἐξανθούς καλλικίμων παρθέ-
[νων βοστρύχους.

Δρόσου σταγόνες ἐδῶ τὸ κατάλευκον κρίνον ἐκύρτου!
Καὶ ἐπὶ χλόης φαιδράς ὡς πολύτημοι ἤστραπτον λίθοι·
Σπῆγην ἐντόμων χρυσῶν παρεκεῖ ἐκινούντο βομβοῦντα·
Κι' εἰς ροδοδάφνας ἀνθούσας πλησίον ρυάκων πη-
[δώντων,

Ἡδουπαθὲς ἀηδόνων εὐθύμων ἠκούετο μέλος.
Εἶν' ἑορτὴ τοῦ παντός αἱ ἡμέραι τοῦ ἔαρος! εἶναι
τῆς θεϊκῆς καλλονῆς τὸ ἀπαύγασμα! πᾶσα καρδία,
Πᾶσα ζωὴ κατ' αὐτὰς ἐξυπνεῖ καὶ ὀργῶσ' ἀνακράζει:
«Θέλω κάγώ τῶν καλῶν νὰ μετᾶσχω τοῦ Πλάστου
[μου δώρων!]

Πλὴν ἡ κακοῦργος ψυχὴ βυθισμένη εἰς σκέψεις ἢ
[λύπην,
Εἰς τοῦ παντός τὴν χαρὰν αὐτὴ μόνη λογίζεται ἕξιν,
Μόνη αὐτὴ μελετᾷ στεναγμούς, ὄνειρεῦται γόους,
«Ὅταν καὶ γῆ κι' οὐρανός ὡς θερμοὶ ἔρασταί μειδιῶσιν.

B. ΕΜΜ. ΠΟΥΛΚΡΑΤΗΣ.

ΑΠΟΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ ΕΝ Τῆ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ.

Ἡ μεγίστη δυστυχία ἡ ἐπελθούσα εἰς τὰ βιβλία κατὰ τὴν ἀρχαιότητα συνέβη διὰ τῆς καταστροφῆς τῆς βιβλιοθήκης τῆς Ἀλεξανδρείας.

Ἡ βιβλιοθήκη αὕτη ἐφυλάττετο εἰς δύο κτίρια, τὸ ἐν τῶν ὁποίων λέγεται, ὅτι περιεῖχε 400,000, τὸ δὲ ἄλλο 300,000 τόμων. Τὸ πρῶτον κατεστράφη τυχαίως ὑπὸ στρατιωτῶν. Τὸ ἄλλο ἠυξήθη κατόπιν καὶ μάλιστα ὑπερέβη τὸ καταστραφέν μέρος, ἀλλ' ἐπὶ τέλους κατεστράφη ὑπὸ τοῦ Καλίου Ὀμάρ, ὅστις λέγεται, ὅτι εἶπεν, «ἐάν τὰ βιβλία ταῦτα ἦσαν σύμφωνα πρὸς τὸ Κοράνιον, εἴσαν ἄχρηστα. Ἐὰν δὲ ἀσύμφωνα, βλαπτικὰ καὶ ἐπομένως καταστρεπτικά.» Κατὰ συνέπειαν διανεμήθησαν εἰς τὰς 4,000 λουτρῶν τῆς πόλεως, καὶ ἐχρησίμευσαν πρὸς θέρμανσιν τοῦ ὕδατος αὐτῶν ἐπὶ ἑξέμηνας!

Ἐκτὸς τῆς μεγάλης ταύτης καταστροφῆς τῶν ἀρχαίων συγγραμμάτων πολλὰ ἄλλα κατεστράφησαν διὰ βασιλικῶν διαταγμάτων, ἄλλα δὲ ἀποφάσεων Συνόδων καὶ ἄλλα ὑπέπεσαν εἰς τὰ ἀναθήματα τῶν Παπῶν. Οὕτω λ. χ. ὁ Πάπας Ἀλέξανδρος ὁ Σ' διέταξε νὰ καῶσι πάντα τὰ συγγράμματα, ὅσα δὲν ἦσαν εὐνοϊκὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. Ὁ δὲ Πάπας Γρηγόριος ὁ Η' διέταξε νὰ κατακαῆ ἡ ἐν Παλαιστίνῃ βιβλιοθήκη· ἣτις εἶχε πλουτισθῆ παρὰ διαφόρων αὐτοκρατόρων! Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς δὲ ταύτης ἤρχισεν ἡ διακρίσις μετὰ ἱεράς καὶ θύραθεν, ἣτοι κοσμικῆς φιλολογίας, πάντα δὲ τὰ συγγράμματα, ὅσα δὲν ἦσαν ἐπικυρωμένα, ἢ ἐπιδοκιμασμένα ὑπὸ τῆς ἐκκλησίας ἐθεωροῦντο κοσμικά! Οἱ δὲ Ἰησοῦται ἐκήρυξαν ὡς τοιαύτην πᾶσαν τὴν φιλολογίαν τῶν Βοιωτῶν καὶ ἐπὶ τέλους κατέστρεψαν ἀποτελεσματικῶς καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν αὐτῶν, διὰ τῆς προγραφῆς τῶν τοιοῦτων συγγραμμάτων.

Μεγίστην καταστροφὴν εἰς τὰ κοσμικὰ λεγόμενα συγγράμματα ἐπέφερον οἱ λεγόμενοι Ἰνδεῖ, οἵτινες ἦσαν κατάλογοι βιβλίων, ἀτινα δὲν ἐπετρέπετο εἰς οὐδὲνα νὰ ἀναγινώσκῃ. Τοιοῦτός τις κατάλογος, ἦτο ὁ καλούμενος Καθαρτήριον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐσημειοῦντο τὰ βιβλία, ὅσα εἶχον ἐπιθεωρηθῆ καὶ διωρθωθῆ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας καὶ οὕτω κατασταθῆ κατάλληλα πρὸς ἀνάγνωσιν!

Ἄλλ' οἱ Παπικοὶ δὲν ἦσαν οἱ μόνοι διώκται καὶ καταστροφεῖς τῆς κοσμικῆς φιλολογίας. Οἱ ἀναμορφωταὶ συνέτεινον τὸ καθ' ἑαυτοὺς εἰς τὸ ἔργον τοῦτο τῆς καταστροφῆς, ἰδίως οἱ καλούμενοι Πουρυτάνοι ἢ Καθαρισταί, οἵτινες κατὰ προτίμησιν συνέλεγον τὰ κεχρωματισμένα καὶ ἀ-

γιογραφίας περιέχοντα βιβλία τῶν Παπικῶν καὶ ἔκαιον αὐτά.

Οἱ Ἰουδαῖοι ἔκαιον τὰ συγγράμματα τῶν Ἑθνικῶν καὶ οἱ Ῥωμαῖοι τὰ τῶν Ἰουδαίων. Διὰ τοῦ ἔργου τούτου τῆς καταστροφῆς ἐξηφανίσθησαν πλῆθος περιττῶν συγγραμμάτων, ἀλλὰ μετ' αὐτῶν κατεστράφησαν καὶ πολλὰ πολύτιμα· ἡ μεγίστη δὲ καταστροφή τούτων ὀφείλεται εἰς τὸν ὑπέρμετρον ζῆλον καὶ τὸν θρησκευτικὸν φανατισμὸν τῶν χριστιανῶν.

Πολύτιμον χειρόγραφον τῆς Γενέσεως ἀνῆκον εἰς τὴν Κοττόνειον βιβλιοθήκην κατεστράφη ἐν μέρει ὑπὸ τοῦ πυρός τοῦ 1731. Τὸ χειρόγραφον τοῦτο περιεῖχε 250 εἰκόνας κεχρωματισμένας, ἐξ ὧν μόνον 25 ἐσώθησαν. Ἐκ τῶν 140 βιβλίων τοῦ Λιβίου μόνον 33 διεσώθησαν. Ἐκ τοῦ Τακίτου μόνον τεμάχια διεσώθησαν. 700 δὲ ἐκ τῶν βιβλίων τοῦ Βάρρεως ἀπωλέσθησαν. Αἱ ἀπώλειαι τῶν ἐλληνικῶν ἀρχαίων συγγραμμάτων εἶναι ἔτι μείζονες καὶ σπουδαιότεραι, πολλάκις δὲ ὁ ἔρασθης τῶν γραμμάτων ἀναγκάζεται νὰ στενάζη διὰ τὴν ἀπώλειαν αὐτῶν. Πολλὰ τούτων θὰ ἔσωζον ἡμᾶς ἀπὸ πολλῶν κόπων καὶ ἐρίδων καὶ θὰ συνέτεινον εἰς ταχυτέραν πρόοδον τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν.

Ἄς ἡμεθεὶς δὲ εὐγνώμονες εἰς τὸν Θεὸν διὰ τὰ ἐναπολειφθέντα καὶ ἰδίως διὰ τὴν ἐφεύρεσιν τῆς τυπογραφίας, δι' ἧς τοσοῦτον εὐκόλως πολλαπλασιάζονται πάντα τὰ συγγράμματα ἅμα τῇ ἐμφάνεισιν των, ἔτι εἰς τὴν διάδοσιν καὶ ἐδραιώσιν τῶν τε πολιτικῶν καὶ θρησκευτικῶν ἐλευθεριῶν, δι' ὧν παρόμοιαι καταστροφαὶ ἀδύνατον νὰ συμβῶσιν ἐν τῷ κόσμῳ.

ΘΑΥΜΑΣΤΗ ΠΡΟΝΟΙΑ.

(Ἐπε προηγούμενον φύλλον.)

Μεταξὺ τῶν θαυμασιῶν προμηθειῶν τῆς θείας Προνοίας πρὸς συντήρησιν ζῶων τινῶν, ἐκ τῆς πείνης καὶ δίψης, ἔχομεν ἐκτὸς τοῦ παραδείγματος τῆς Καμήλου καὶ τοῦ Πελεκάνου. Τοὺς πελεκάνους ὄλοι σχεδὸν γνωρίζομεν. Εἶναι πτηνὰ πολὺ ἐνδιαφέροντα, οἱ πόδες των εἶναι ἠνωμένοι πρὸς ἀλλήλους διὰ μεμβράνης ὡς οἱ τῶν χηνῶν καὶ τῶν νησσῶν, ἔχουσι δὲ βραχείας κνήμας, μέγα σῶμα, μεγάλα πτερὰ καὶ πολὺ μεγάλην κεφαλὴν.

Ἡ κεφαλὴ ἀποτελεῖται τὸ πλεῖστον ἀπὸ ἑνὸς σάκκου. Ὁ σάκκος οὗτος δύναται νὰ ἐκταθῆ τόσο ὥστε νὰ χωρῇ ἀπίστευτον ποσότητα ὑγρῶν, ἢ ὀστρέων, διότι εἰς τὸν σάκκον τοῦτον ὁ Πελεκάνος βάλλει ὅ,τι ἤθελε συλλάβει.

Ἀφοῦ δὲ ὁ σάκκος φεμίση, τότε τὸ πτηνὸν σηκώνεται εἰς τὸ πτερόν καὶ ἔρχεται εἰς τὴν ξη-

ρᾶν, καὶ ἐκεῖ ἐν ἀναπαύσει εὐωχεῖται ἐπὶ τῆς λείας του. Ἀφοῦ ἐξεμέση τὸ φορτίον του, ἀρχίζει νὰ τρώγῃ τὰ ὄψαρια ἀνὰ ἐν ῥίπτων αὐτὰ εἰς τὸν αἶρα καὶ συλλαμβάνων αὐτὰ ἀπὸ τὴν κεφαλὴν.

Μετὰ τὸν Πελεκάνου ἔρχονται τινὲς τῶν Ἀμερικανῶν πτηνῶν. Οὗτοι ἔχουν μικρὸν τινα περιέργον σάκκον ἐνδοθὶ ἐκάστης παρεΐας, εἰς τὸν ὅποιον ἐναποθέτουσι πᾶν ὅ,τι δὲν θέλουν νὰ φάγουν καὶ τὸ φυλάττουν ἐκεῖ δι' ὄραν χρείας.

Ἄρα τὰ μηρυκαστικά λεγόμενα ζῶα, ἐκείνο δὴλ. τὰ ὅποια ἀναμασσούν τὴν τροφήν των, τοιαῦτα δὲ εἶναι τὸ πρόβατον, ἡ αἶψ, ὁ βοῦς, ἡ ἔλαφος, ὁ βούβαλος κλπ. ἔχουν ἰδιαιτέρον στόμαχον, εἰς τὸν ὅποιον ἐναποθέτουσι τὰ χάρτα καὶ οἰανδήποτε ἄλλην τροφήν τρώγουν, χωρὶς νὰ τὴν μασσήσουν, ἀφοῦ δὲ γεμίσουν τὸν στόμαχον τοῦτον καλῶς, τότε πλαγιάζουσι καὶ ἀρχίζουσι νὰ φέρουν ἐκ νέου εἰς τὸ στόμα τὴν τροφήν ταύτην καὶ τὴν μασσούσι· ἀφοῦ δὲ τὴν μασσήσουν τὴν καταπίνουσι καὶ τότε πίπτει εἰς τὸν καθαυτὸν στόμαχον καὶ χωνεύεται.

Αἰωνιότης.

Αἰωνιότης! Αἰωνιότης!

Πόσον μακρὰ εἶσαι Αἰωνιότης!

1. Ἐμπρὸς σου φεύγει ἐν σπουδῇ καὶ χάνεται ὁ χρόνος,
Ὡς ταχυδρόμος πνευστιῶν νὰ φθάσῃ στὸν σταθμὸν του.
Ὡς ἵππος τρέχων στήν φωνὴν πολεμικοῦ παιάνου
Ὡς πλοῖον ταχυκίνητον εὐρὸν τὸν ἀνεμὸν του
Ὡ, ἐνθυμοῦ τὴν αἰωνιότητα!
2. Αἰωνιότης! ἀπειρος κύκλος σὲ περιβάλλει.
Ἀμέτρητον τὸ ὄριον τοῦ ἐξωτερικοῦ σου.
Τὸ κέντρον σου ἕνα Παρόν, οὐδὲν τὸ μεταβάλλει.
Τέλος δὲν ἔλαβες ποτὲ παρὰ τοῦ ποιητοῦ σου.
Ὡ, ἐνθυμοῦ τὴν αἰωνιότητα!
3. Αἰωνιότης! τρομερὰ εἰς στεναγμοὺς καὶ πόνους
Ἄλλὰ ἀμέτρητος χαρὰ, εἰς δόξας κ' ἀπολαύσεις·
Ἐδῶ τοῦ Πλάστου ἡ εὐχὴ στήνει ἀγίων θρόνους,
Ἐκεῖ ἡ θεία δίκη του ἀνοίγει τὰς κολάσεις.
Ὡ, ἐνθυμοῦ τὴν αἰωνιότητα!
4. Αἰωνιότης! ὁ σοφὸς σὲ σκέπτεται πάντα
Καὶ διὰ σὲ περιφρονεῖ τοῦ κόσμου τὰς κακίας.
Ἀναπολεῖ μετανῶν πολλὰ κακὰ συμβάντα,
Καὶ φεύγει μετ' ἀποστροφῆς ποικίλας ἀμαρτίας.
Ὡ, ἐνθυμοῦ τὴν αἰωνιότητα!
5. Να, σ' ἐνθυμιζῶ ἄνθρωπε ἐγὼ ἡ αἰωνιότης,
Νὰ σκέπτεσαι πολὺ συχνὰ περὶ ἐμοῦ σπουδαίως·
Πόση ἡ θλίψις τῶν κακῶν καὶ πόσ' ἡ ἀθλιότης
Τῶν δ' ἀγαπῶντων τὸν Θεὸν πόση ἡ μακαριότης
Δ. Α. Ὡ, ἐνθυμοῦ τὴν αἰωνιότητα.

ΠΟΙΚΙΛΑ

ΠΕΡΙ ΛΟΝΔΙΝΟΥ.

Τὸ Λονδίνον εἶναι πόλις δέκατος ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις· οὗτα π.χ. εἰς αὐτὴν ὑπάρχουν περισσότεροι παπικοὶ κάτοικοι παρ' ὅσοι εἰς αὐτὴν τὴν πρωτεύουσαν τὴν παπισμοῦ, τὴν Ρώμην. Περισσότεροι Ἴρλανδοὶ παρ' ὅσοι εἰς τὸ Δουβλίον τὴν πρωτεύουσαν τῆς Ἰρλανδίας, καὶ δέκα φορές περισσότεροι Ἰουδαῖοι παρ' ὅσοι εἶναι εἰς ἄλλην τὴν Ἰουδαίαν!

Ἄνὰ τέσσαρα λεπτὰ τῆς ὥρας γεννᾶται, καὶ ἀνὰ τέταρτον τῆς ὥρας ἀποθνήσκει εἰς.

Αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ, ἐὰν θεθῶν εἰς εὐθείαν γραμμὴν θὰ ἔχουν μῆκος 7,000 μιλίων, διάστημα διπλάσιον ἐκείνου, τὸ ὅποιον εἶναι μεταξὺ Λονδίνου καὶ Νέας Ὑόρκης. Ἐὰν θελήσῃ τις νὰ περιπατήσῃ ὅλας αὐτὰς τὰς ὁδοὺς, περιπατῶν 20 μίλια τὴν ἡμέραν, θὰ χραισασθῇ 10 ἡμέρας.

Ἐκ τῶν 7,000 τούτων μιλίων 25 κατέχονται ὑπὸ πνευμωποπωλείων καὶ παντοίων ἄλλων εἰδῶν καταστημάτων, ὅπου παλοῦνται μεθυστικὰ ποτὰ.

Πρὸς συντήρησιν τῶν 4,500,000 περίπου κατοίκων του, χρειαζόνται καθ' ἑκάστην 500,000 βόες, — 2,000,000 πρόβατα, — 200,000 μοσχάρια, — 300,000 χοῖροι, — 810,000 πτηνὰ, — 500,000 λίτρ. ἰχθύων, — 500,000,000 σπέρδια καὶ 200,000 ἄστακοι!

Ἐπιτὸς τούτων ἐξοδεύονται 50,000,000 κοιλῶν σίτου — καὶ ὀπωρικά, λάχανα καὶ πατάτας ἀνευ μέτρου.

Οἱ δυστυχεῖς οὗτοι κάτοικοι τοῦ Λονδίνου ἐξοδεύουν καθ' ἑκάστην πρὸς πόσιν, κατάδραγμα τῶν ὁδῶν κτλ. 150,000,000 γαλιόνα ὕδατος. Πίνουν δὲ περὶ τὰς 120,000,000 ὀκάδας μύρου, — 6,000,000 ρουμίου, — 30,000,000 κρασίου. — Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μεγίστης ταύτης καταναλώσεως τῶν μεθυστικῶν ποτῶν εἶναι ὅτι εἰς τοὺς ὄρθρους τοῦ Λονδίνου βλέπει τις καθ' ἑκάστην περισσότερους μ-θυσμένους, παρ' εἰς ἄλλην τὴν Ἠπειρωτικὴν Εὐρώπην, εἰς ἕν ἔτος!!

Εἰς τὴν ἀπέραντον ταύτην Μητρόπολιν τὰς Κυριακάς, διὰ νόμου, ὅλα τὰ καταστήματα, καφενεῖα, κρασιπωλεῖα εἶναι κλειστά, αἱ δὲ ὁδοὶ φαίνονται ἔρημοι. — Οἱ εὐσεβεῖς δὲ κάτοικοι αὐτῆς βιάλλουν εἰς ἐνέργειαν ἄπειρα μέσα ἠθικὰ καὶ θρησκευτικὰ, ἰδίως κηρύγματα καὶ διδασκαλίαι τοῦ Εὐαγγελίου, διὰ τῶν ὁποίων ἀναμορφώνονται καὶ σώζονται ἀπὸ προσκαίρου καὶ αἰωνίας καταστροφῆς πολλοὶ χιλιάδες ὀθλίων ψυχῶν, αἵτινες ζοῦν εἰς ἀκολασίαν καὶ ἁμαρτίαν.

— **Κεμμήλια Κομφουκίου.** Πυρκαϊὰ συνέβη ἐσχάτως εἰς ἀπομεικρωμένην τινὰ πόλιν τῆς Κίνας, ἣ ὅποια ἀπέπεφρωσε μίαν τῶν ὀξιοπεριεργότατων συλλογῶν εἰς τὴν κόσμον.

Οἱ ἀπόγονοι τοῦ Κομφουκίου εἶναι οἱ μόνοι πολῖται τῆς Κίνας ἐκτὸς τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας, τῶν ὁποίων οἱ τίτλοι μεταβαίνουν ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱὸν ἀναλλοίωτοι.

Εἰς πάσας τὰς ἄλλας περιστάσεις ὁ τίτλος τοῦ υἱοῦ εἶνε κατὰ ἕνα βαθμὸν κατώτερος τοῦ τίτλου τοῦ πατρὸς, ὥστε πᾶσα ἀριστοκρατικὴ οἰκογένεια μετ' ὀλίγα ἔτη ἐπανέρχεται εἰς τὴν τάξιν τοῦ κοινοῦ λαοῦ.

Οἱ ἄρρενες ἀπόγονοι τοῦ Κομφουκίου εἶναι Δούκες καὶ ἐπὶ 2500 ἔτη κατοικοῦσιν εἰς τὰς πατρικὰς ἐστίας εἰς τὴν Ἐπαρχίαν Σάντ'ογγόν. Αἱ κατοικίαι των αὐταὶ κατεστράφησαν ἐσχάτως δὲ πρὸς ὅλα μετὰ τὰ ἰσοηθικὰ ἀντικείμενα, ἅτινα εἶχον δωρηθῆ εἰς τὴν οἰκογενεῖαν διαδοχικῶς ὑπὸ πολλῶν αὐτοκρατόρων καὶ θαυμαστῶν τοῦ μεγάλου φιλοσόφου, καθ' ἑκαστὸν τούτους τοὺς αἰῶνας.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἐπίτῶν Δουξ εἶναι ὁ κατ' εὐθείαν ἀπόγονος τοῦ Κομφουκίου, αὐθεμία ἀμφιβολία ὡς πρὸς τὴν αὐθεντικότητά τῆς συλλογῆς, ἥτις οὐδέποτε πλέον δύναται νὰ ἀναπληρωθῇ.

Μία τῶν τελευταίων προσθηκῶν ἦτο ὀρασιότατον χρυσοῦν κύπελλον—(φλαιτζ'άνι) τὸ ὅποσον εἶχε κατασκευασθῆ ἐν Λοῦδῶ καὶ δωρηθῆ εἰς τὴν οἰκογενεῖαν ὑπὸ τοῦ Σηρ Χένινσον Κυβερνήτου τότε τοῦ Χάνγ-Κόνγ.

— *0 διάδοχος τοῦ θρόνου τῆς Βαυαρίας κατὰ ἀρχαίων

τι ἔθιμον εἰσῆλθεν ὡς ἐργάτης εἰς ἓν κατάστημα, ὅπου θὰ ἐκμάθῃ τὴν τέχνην τοῦ λαξευτοῦ.

— Ἡ πόλις Κιόαγο τῆς Ἀμερικῆς, ὅπου οἱ Λακεδαίμονιοι ἀποδημοῦν, τὸ 1839 εἶχε μόνον 4,000 κατοίκων, ἥδη ὁ ἀριθμὸς ἤθῃσεν εἰς 700,000!

— Κατὰ διαταγὴν τοῦ Ἀγγλικοῦ Ναυαρχείου πρὸ πάσης ἐργασίας προηγεῖται καθ' ἑκάστην προσευχὴ εἰς τὴν ὁποίαν πάντες οἱ ἀποτελοῦντες τὸ πλήρωμα ἀπαιτεῖται νὰ ᾄδω παρόντες.

— Εἰς τὴν Ἀλγερίαν ὑπάρχει ποταμὸς ἐκ μελάνης. Ὁ ποταμὸς οὗτος σχηματίζεται ἀπὸ δύο ποτάμια, τὰ νερά τοῦ ἑνὸς περιέχουν μεγάλην ποσότητα σιδήρου, τὰ δὲ τοῦ ἄλλου μεγάλην ποσότητα Γαλικικοῦ ὀξέως. Ἡ μίξις τῶν δύο τούτων ἀποτελεῖ ὄραϊαν μελάνην, μελάνην.

— Ἐντὸς τῶν τελευταίων 4 ἔτων ἐκτίσθησαν εἰς Παρισίους 4,500 σχολεῖα πρὸς ἐκπαίδευσιν τοῦ λαοῦ!

— Κατὰ τὸ 1886 ἐπέρασαν ἀπὸ τὴν γέφυραν, ἣ ὅποια ἐνώνει τὸ Βρούκλιν μετὰ τὴν Νέαν Ὑόρκην 28 περίπου ἑκατομμύρια ἀνθρώπων, τὰ δὲ διόδια ἐνέβησαν εἰς 4 περίπου ἑκατομμύρια φράγκ.

— Γυνὴ εἰς ἀπέθανον ἐν Ἀμερικῇ, 140 περίπου ἐτῶν τὴν ἡλικίαν, μὴ δὲ τῶν ἐπιζούσων θυγατέρων τῆς εἶναι 90 ἐτῶν καὶ πολλὰ τῶν ἐγγόνων τῆς 70!

— Καθ' ὅλον τὸν κόσμον ὑπάρχουν 50 πόλεις περιέχουσαι 200,000 ψυχῶν ἑκάστη. Τούτων 9 εὐρίσκονται εἰς τὴν Μεγάλην Βρετανίαν, 3 εἰς τὴν Γαλλίαν, 4 εἰς τὴν Ἰταλίαν, 6 εἰς τὴν Γερμανίαν, 9 εἰς τὴν Κίναν, 8 ἢ 9 εἰς τὰς Ἰνδίας, 9 ἢ 10 εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς. 150 πόλεις ἔχουσαι πληθυσμὸν 100,000 ἑκάστη.

— Ἡ Ἀγγλικὴ γλῶσσα ἐν Ἰαπωνίᾳ. Τὸ ἥμισυ τῶν βιβλίων ἀπὸ πωλούνται εἰς τὰ 25 βιβλιοπωλεῖα τῆς Ἰαπωνίας εἶναι εἰς τὴν Ἀγγλικὴν, ἣ δὲ Κυβέρνησις κατέστησε τὴν σπουδὴν τῆς Ἀγγλικῆς ὑποχρεωτικὴν εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα τοῦ Κράτους.

— Εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Βελουῦ, ποταμοῦ τῆς Σιθρίας ἀνεκαλύθη ἐσχάτως ῥινοκερας προκατακλεισμάτος εἰς ἐντελὴ κατάστασιν τεθαμμένος ἐντὸς τῶν προϊωνίων πάγων. Δυστυχῶς ὅταν ἡ ἀνακάλυψις ἐγένετο τὰ ὄρνεα καὶ οἱ κύνες εἶχον καταφάγει τὴν σάρκα καὶ ἀκόμη τὸ δέρμα καὶ μόνον τὰ μετὰ γάλα ὅσῳ καὶ ἡ κεφαλὴ διατηρήθησαν.

— Κατὰ τινὰ στατιστικὴν τῆς Καθιστώσεως Ἐκκλησίας τῆς Πρωσίας κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος προστέθησαν μὲν εἰς αὐτὴν Παπικοὶ 2588 καὶ Ἰουδαῖοι 163, — ἐχωρήθησαν δ' ἀπ' αὐτὴν καὶ ἠνάθησαν μετὰ τὴν Παπικὴν Ἐκκλησίαν 1157, μετὰ τὴν Ἰσραηλιτικὴν δὲ κοινότητι 3.

— Τὸ ἀμερικανικὸν Κολλέγιον ἐν Βηρυτῶν περιέχει 165 μαθητὰς. Τούτων 87 εἶναι Διαμαρτυρούμενοι, 57 Ὀρθόδοχοι Ἀνατολικοὶ, 7 Καθολικοὶ, 7 Μαρωνῖται, 5 Δρούζοι καὶ 2 Μουσουλμάνοι. Ἐξ ὧν 29 σπουδάζουσι τὴν ἱατρικὴν.

— Τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Κανταβρίγιας ἐν Ἀμερικῇ ἔχει ἀποθεματικὸν κεφάλαιον 25,000,000 φρ.— περὶ τὰς 240,000 τόμους βιβλίων καὶ 233,000 φυλλαδίων. Αἱ ὀλικαὶ δαπάναι τοῦ Ἀνωτάτου τοῦτου ἐκπαιδευτηρίου ἀνέρχονται εἰς 3,000,000 φρ. τὸ ἔτος!

— Εἰς τὴν πόλιν τοῦ Λονδίνου ἓν τεμάχιον γῆς ἐπωλήθη ἀντὶ 50,000,000 φρ. τὸ ἐκάρτον!!

— Τὸ ἐμπόδιον εἰς τὴν διάδοσιν τοῦ Χριστιανισμοῦ εἰς μὲν τὴν Ἰαπωνίαν εἶναι τὸ λανθρανητικὸν καὶ σκεπτικὸν πνεῦμα τῶν κατοίκων, εἰς δὲ τὴν Κίναν ἡ ἐντελής ἀδιαφορία καὶ ἡ συναίσθησις ὅτι οἱ Κινεῖς κέκνηται καὶ γνωρίζουν ὅτι εἶναι ἄξιον κτήσεως καὶ γνώσεως!

ΠΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

1) Ποσάκις ἐπεπλήχθη ὁ Πέτρος ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ καὶ διατί;

2) Διατί ἐπεπλήχθη ὁ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ Παύλου;

3) Διατί ἐπεπλήχθη ὁ Ἰωάννης ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου;